

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

LEGE

**privind unele măsuri pentru accelerarea
soluționării proceselor**

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Art.I.- Codul de procedură civilă se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după punctul 1 se introduce un nou punct, pct.1¹, cu următorul cuprins:

„1¹. în primă și ultimă instanță, procesele și cererile evaluabile în bani, în valoare de până la 2.000 lei inclusiv;”

2. După articolul 40 se introduc două noi articole, art.40¹ și art.40², cu următorul cuprins:

„Art.40¹.- Strămutarea pricinii nu poate fi cerută din nou, în afară de cazul în care noua cerere se întemeiază pe împrejurări necunoscute la data soluționării cererii anterioare sau ivite după soluționarea acesteia.

Art.40².- Cererea de strămutare a cauzei introdusă cu nerespectarea prevederilor art.37, art.38 alin.2 sau art.40¹ este inadmisibilă.”

3. După articolul 86 se introduce un nou articol, art.86¹, cu următorul cuprins:

„Art.86¹. - După sesizarea instanței, dacă părțile au avocat sau consilier juridic, cererile, întâmpinările sau alte acte se pot comunica direct între aceștia. În acest caz, cel care primește actul va atesta primirea pe însuși exemplarul care urmează a fi depus la instanță sau prin orice înscris depus la dosarul cauzei prin care confirmă, sub semnătură, primirea fiecărui act comunicat.”

4. La articolul 88 alineatul 1, punctul 5¹ va avea următorul cuprins:

„5¹. mențiunea că, prin înmânarea citației, sub semnătură de primire, personal sau prin reprezentant, pentru un termen de judecată, cel citat este prezumat că are în cunoștință și termenele de judecată ulterioare aceluia pentru care citația i-a fost înmănată;”

5. La articolul 88 alineatul 1, după punctul 5 se introduce un nou punct, pct.5², cu următorul cuprins:

„5². alte mențiuni prevăzute de lege;”

6. La articolul 108¹ alineatul 1 punctul 1, după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) refuzul părții de a se prezenta la ședința de informare cu privire la avantajele medierii, în situațiile în care, potrivit legii, participarea la ședința de informare este obligatorie.”

7. La articolul 129, alineatul 5 va avea următorul cuprins:

„Judecătorii au îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. Dacă probele propuse nu sunt îndestulătoare pentru lămurirea în întregime a procesului, instanța va dispune ca părțile să completeze probele. De asemenea, judecătorul poate, din oficiu, să pună în discuția părților necesitatea administrării altor probe, pe care le poate ordona chiar dacă părțile se împotrivesc.”

8. La articolul 129, după alineatul 5 se introduce un nou alineat, alin.(5¹), cu următorul cuprins:

„Cu toate acestea, părțile nu pot invoca în căile de atac omisiunea instanței de a ordona din oficiu probe pe care ele nu le-au propus și administrat în condițiile legii.”

9. După articolul 132 se introduce un nou articol, art.132¹, cu următorul cuprins:

„Art.132¹.- Pentru judecarea procesului, instanța, ținând seama de împrejurările cauzei, fixează termene scurte, chiar de la o zi la alta. Când consideră necesar, instanța va putea fixa și termene mai îndelungate. Dispozițiile art.153 sunt aplicabile.

Judecătorii vor dispune verificarea efectuării procedurilor de citare și comunicare dispuse pentru fiecare termen. Când este cazul, instanța va ordona luarea măsurilor de refacere a acestor proceduri. În afară de aceste măsuri, instanța va putea dispune ca încunoaștințarea părților să se facă și telefonic, telegrafic, prin fax, poștă electronică sau prin orice alt mijloc de comunicare care asigură, după caz, transmiterea textului actului supus comunicării ori înștiințarea pentru prezentarea la termen, precum și confirmarea primirii actului, respectiv a

înștiințării. Dacă încunoștințarea s-a tăcut telefonic, grefierul va întocmi un referat în care va arăta modalitatea de încunoștințare și obiectul acesteia.

Judecătorii pot stabili pentru părți sau pentru reprezentanții acestora, precum și pentru alți participanți în proces, îndatoriri în ceea ce privește prezentarea dovezilor cu înscrisuri, relații scrise, răspunsul scris la interogatoriul comunicat potrivit art.222, asistarea și concursul la efectuarea în termen a expertizelor, precum și orice alte demersuri necesare soluționării cauzei. Dispozițiile alin.2 se aplică în mod corespunzător.”

10. Articolul 136 va avea următorul cuprins:

„Art.136.- Excepțiile de procedură care nu au fost propuse în condițiile art.115 și art.132 nu vor mai putea fi invocate în cursul judecății, afară de cele de ordine publică, care pot fi invocate în cursul procesului, în cazurile și condițiile legii.”

11. La articolul 153, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Partea care a depus cererea personal sau prin reprezentant și a luat termenul în cunoștință, precum și partea care a fost prezentă la un termen de judecată, ea însăși sau printr-un reprezentant al ei, chiar neîmputernicit cu dreptul de a cunoaște termenul, nu va fi citată în tot cursul judecării la acea instanță, prezumându-se că ea cunoaște termenele de judecată ulterioare. Aceste dispoziții îi sunt aplicabile și părții căreia, personal sau prin reprezentant, i s-a înmănat citația pentru un termen de judecată, considerându-se că în acest caz, ea cunoaște și termenele de judecată ulterioare aceluia pentru care citația i-a fost înmănată.”

12. La articolul 153 alineatul 2, după punctul 4 se introduce un nou punct, pct.5, cu următorul cuprins:

„5. când, pentru motive temeinice, instanța a dispus ca partea să fie citată la fiecare termen.”

13. La articolul 153, alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Termenul luat în cunoștință sau pentru care au fost trimise citațiile nu poate fi preschimbat decât pentru motive temeinice și cu citarea părților. Citarea acestora se face în termen scurt, în camera de consiliu. Soluționarea cererii de preschimbare a termenului de judecată este de competența completului de judecată.”

14. La articolul 153, după alineatul 3 se introduce un nou alineat, alin.4, cu următorul cuprins:

„În cazul în care la termenul fixat instanța nu-și poate desfășura activitatea de judecată din cauza unor motive obiective, judecătorul va dispune preschimbarea termenului din oficiu, fără citarea părților. Acestea, însă, de îndată, vor fi citate pentru noul termen fixat. Dispozițiile art. 132¹ alin.2 sunt aplicabile.”

15. La articolul 158, alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Dacă instanța se declară incompetentă, hotărârea nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent.”

16. La articolul 158, alineatul 4 se abrogă.

17. Articolul 159 va avea următorul cuprins:

„Art.159.- Necompetența este de ordine publică sau privată. Necompetența este de ordine publică:

1. în cazul încălcării competenței generale, când procesul nu este de competența instanțelor judecătorești;

2. în cazul încălcării competenței materiale, când procesul este de competența unei instanțe de alt grad;

3. în cazul încălcării competenței teritoriale exclusive, când procesul este de competența unei alte instanțe de același grad și părțile nu o pot înlătura.

În toate celelalte cazuri, necompetența este de ordine privată.”

18. După articolul 159 se introduce un nou articol, art.159¹, cu următorul cuprins:

„Art.159¹.- Necompetența generală a instanțelor judecătorești poate fi invocată de părți ori de către judecător în orice stare a pricinii.

Necompetența materială și teritorială de ordine publică poate fi invocată de părți ori de către judecător la prima zi de înfățișare în fața primei instanțe, dar nu mai târziu de începerea dezbaterilor asupra fondului.

Necompetența de ordine privată poate fi invocată doar de către pârât prin întâmpinare sau, când întâmpinarea nu este obligatorie, cel mai târziu la prima zi de înfățișare.”

19. La articolul 201, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Când pentru lămurirea unor împrejurări de fapt instanța consideră necesar să cunoască părerea unor specialiști, va numi, la cererea părților ori din oficiu, unul sau trei experți, stabilind prin încheiere punctele asupra cărora ei urmează să se pronunțe, după care, de îndată, va convoca o audiere. În ședință publică, în cadrul căreia va solicita expertului să se pronunțe cu privire la costul estimativ al lucrării ce urmează a fi efectuată, cât și cu privire la durata de timp necesară efectuării expertizei. Poziția părților, respectiv a părții care a solicitat proba va fi consemnată în încheiere. În funcție de poziția expertului, a părților, respectiv a părții care a solicitat proba, instanța va fixa termenul de depunere a raportului de expertiză și condițiile de plată a cheltuielilor necesare efectuării expertizei. Dispozițiile art.213 alin.2 rămân aplicabile.”

20. După articolul 281² se introduce un nou articol, art.281^{2bis}, cu următorul cuprins:

„Art.281^{2bis}.- Îndreptarea, lămurirea, înlăturarea dispozițiilor contradictorii sau completarea hotărârii nu poate fi cerută pe calea apelului sau recursului, ci numai în condițiile art.281-281².”

21. La articolul 297, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„În cazul în care se constată că, în mod greșit, prima instanță a soluționat procesul fără a intra în judecata fondului ori judecata s-a făcut în lipsa părții care nu a fost legal citată, instanța de apel va anula hotărârea atacată și va judeca procesul, evocând fondul. Cu toate acestea, instanța de apel va anula hotărârea atacată și va trimite cauza spre rejudecare primei instanțe sau altei instanțe egale în grad cu aceasta din aceeași circumscripție, în cazul în care părțile au solicitat în mod expres luarea acestei măsuri prin cererea de apel ori prin întâmpinare; trimiterea spre rejudecare poate fi dispusă o singură dată în cursul procesului. Dezlegarea dată problemelor de drept de către instanța de apel, ca și necesitatea administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătorii fondului.”

22. La articolul 299, după alineatul 1 se introduce un nou alineat, alin.1¹, cu următorul cuprins:

„Nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art.1 pct.1¹.”

23. La articolul 304, punctul 3 va avea următorul cuprins:

„3. când hotărârea s-a dat cu încălcarea competenței de ordine publică a altei instanțe, invocată în condițiile legii;”

24. La articolul 312, după alineatul 6 se introduce un nou alineat, alin.6¹, cu următorul cuprins:

„Casarea cu trimitere poate fi dispusă o singură dată în cursul procesului. În cazul unei noi casări, după rejudecarea cauzei potrivit alin.5, precum și după judecarea cauzei în cazul casării pentru lipsă de competență, tribunalele și curțile de apel vor rejudeca cauza în fond, dispozițiile alin.4 fiind aplicabile.”

25. La articolul 315, după alineatul 3 se introduce un nou alineat, alin.3¹, cu următorul cuprins:

„În cazul rejudecării după casare, cu reținere sau cu trimitere, sunt admisibile orice probe prevăzute de lege.”

26. Articolul 329 va avea următorul cuprins:

„Art.329.- Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.”

27. După articolul 329 se introduc trei noi articole, art.329¹ – 329³, cu următorul cuprins:

„Art.329¹.- Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecării au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești irevocabile, care se anexează cererii.

Art.329².- Recursul în interesul legii se judecă de un complet format din președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președinții de secții din cadrul acesteia, precum și un număr de 20 de judecători, din care 14 judecători din secția în a cărei competență intră problema de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești și câte doi judecători din cadrul celorlalte secții. Președintele completului este președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În cazul în care problema de drept prezintă interes pentru două sau mai multe secții, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție va stabili numărul judecătorilor din secțiile interesate care vor intra în compunerea completului prevăzut la alin.1, celelalte secții urmând a fi reprezentate potrivit dispozițiilor aceluiași alineat.

După sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele acesteia va lua măsurile necesare pentru desemnarea aleatorie a judecătorilor din cadrul secției în a cărei competență intră problema de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești, precum și a judecătorilor din celelalte secții ce intră în alcătuirea completului prevăzut la alin.1.

La primirea cererii, președintele completului va desemna un judecător din cadrul secției în a cărei competență intră problema de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești, pentru a întocmi un raport asupra recursului în interesul legii. În cazul în care problema de drept prezintă interes pentru două sau mai multe secții, președintele completului va desemna trei judecători din cadrul acestor secții pentru întocmirea raportului. Raportorii nu sunt incompatibili.

În vederea întocmirii raportului, președintele completului poate solicita unor specialiști recunoscuți opinia scrisă asupra problemelor de drept soluționate diferit.

Raportul va cuprinde soluțiile diferite date problemei de drept și argumentele pe care se fundamentează, jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului, a Curții de Justiție a Uniunii Europene și opinia specialiștilor consultați, dacă este cazul, precum și

doctrina în materie. Totodată, judecătorul sau, după caz, judecătorii raportori, vor întocmi și vor motiva proiectul soluției ce se propune a fi dată recursului în interesul legii.

Ședința completului se convoacă de președintele acestuia, cu cel puțin 20 de zile înainte de desfășurarea acesteia. Odată cu convocarea, fiecare judecător va primi o copie a raportului și a soluției propuse.

La ședință participă toți judecătorii completului. Dacă există motive obiective, aceștia vor fi înlocuiți cu respectarea regulilor prevăzute la alin.3.

Recursul în interesul legii se susține în fața completului, după caz, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de procurorul desemnat de acesta, de judecătorul desemnat de colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv al curții de apel ori de Avocatul Poporului sau de un reprezentant al acestuia.

Recursul în interesul legii se judecă în cel mult 3 luni de la data sesizării instanței, iar soluția se adoptă cu cel puțin două treimi din numărul judecătorilor completului. Nu se admit abțineri de la vot.

Art.329³.- Asupra cererii, completul se pronunță prin decizie.

Decizia se pronunță numai în interesul legii și nu are efecte asupra hotărârilor judecătorești examinate și nici cu privire la situația părților din acele procese.

Decizia se motivează în termen de cel mult 30 de zile de la pronunțare și se publică în cel mult 15 zile de la motivare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

28. La articolul 373, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Dacă prin lege nu se dispune altfel, hotărârile judecătorești și celelalte titluri executorii se execută de executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel în care urmează să se efectueze executarea ori, în cazul urmăririi bunurilor, de către executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel în care se află acestea. Dacă bunurile urmăribile, mobile sau imobile, se află în circumscripțiile mai multor curți de apel, este competent oricare dintre executorii judecătorești care funcționează pe lângă una dintre acestea.”

29. La articolul 373, după alineatul 2 se introduce un nou alineat, alin.3, cu următorul cuprins:

„Instanța de executare soluționează cererile de încuviințare a executării silite, judecă contestațiile la executare, precum și orice alte incidente apărute în cursul executării silite, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe sau organe.”

30. Articolul 373¹ va avea următorul cuprins:

„Art.373¹.- Cererea de executare silită, însoțită de titlul executoriu, se depune la executorul judecătoresc, dacă legea nu prevede altfel. Acesta, în termen de maximum 3 zile de la înregistrarea cererii, va solicita instanței de executare încuviințarea executării silite, înaintându-i în copie cererea de executare și titlul respectiv.

Instanța de executare încuviințează executarea silită a obligației stabilite prin titlul executoriu, printr-o singură încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților, în termen de maximum 3 zile de la înregistrarea cererii de încuviințare a executării silite.

În temeiul încheierii prin care se admite cererea de încuviințare a executării silite, executorul judecătoresc poate proceda la executarea silită a obligației stabilite prin titlul executoriu în oricare dintre formele prevăzute de lege, dispozițiile art.371¹ alin.3 aplicându-se în mod corespunzător. De asemenea, încuviințarea executării silite este de drept valabilă și pentru titlurile executorii care se vor emite de executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare silită încuviințate.

Instanța poate respinge cererea de încuviințare a executării silite numai dacă:

1. cererea de executare silită este de competența altui organ de executare decât cel sesizat;
2. titlul nu a fost investit cu formulă executorie, dacă, potrivit legii, această cerință este necesară pentru pornirea executării silite;
3. creanța nu este certă, lichidă și exigibilă;
4. titlul cuprinde dispoziții care nu se pot aduce la îndeplinire prin executare silită;
5. există alte impedimente prevăzute de lege.

Încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată cu recurs numai de către creditor, în termen de 5 zile de la comunicare.

În tot cursul executării, executorul judecătoresc este obligat să aibă rol activ, stăruind, prin toate mijloacele admise de lege, pentru realizarea integrală și cu celeritate a obligației prevăzute în titlul executoriu, cu respectarea dispozițiilor legii, a drepturilor părților și ale altor persoane interesate.

Dacă socotește că este în interesul executării, executorul judecătoresc îl va putea invita pe debitor pentru a-i cere, în scris, în condițiile legii, lămuriri în legătură cu veniturile și bunurile sale, inclusiv cele aflate în proprietate comună pe cote-părți sau în devălmășie, asupra cărora se poate efectua executarea, cu arătarea locului unde se află acestea, precum și pentru a-l determina să execute de bunăvoie obligația sa, arătându-i consecințele la care s-ar expune în cazul continuării executării silite. În toate cazurile, debitorul va fi informat cu privire la cuantumul estimativ al cheltuielilor de executare.

Refuzul nejustificat al debitorului de a se prezenta ori de a da lămuririle necesare, precum și darea de informații incomplete ori eronate atrag răspunderea acestuia pentru toate prejudiciile cauzate, precum și aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 108² alin.2, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei fapte prevăzute de legea penală.

În situația prevăzută la art.371⁷ alin.1, executorul judecătoresc este dator să pună în vedere părții să își îndeplinească de îndată obligația de avansare a cheltuielilor de executare.”

31. La articolul 402, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Contestația la executare se judecă cu procedura prevăzută pentru judecata în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Instanța sesizată va solicita de îndată organului de executare să-i transmită, în termenul fixat, copii certificate de acesta de pe actele dosarului de executare în cauză, dispozițiile art. 139 fiind aplicabile în mod corespunzător. Părțile vor fi citate în termen scurt, iar judecarea contestației se face de urgență și cu precădere.”

32. La articolul 488, după alineatul 3 se introduce un nou alineat, alin.4, cu următorul cuprins:

„În cazul titlurilor executorii privitoare la creanțe a căror valoare nu depășește 5.000 lei inclusiv, urmărirea bunurilor imobile ale debitorului poate fi făcută numai dacă acesta nu are alte bunuri urmăribile sau dacă are bunuri urmăribile, dar nu pot fi valorificate.”

33. După articolul 578 se introduce un nou articol, art.578¹, cu următorul cuprins:

„Art.578¹.- Nicio evacuare din imobilele cu destinație de locuință nu poate fi făcută de la 1 decembrie și până la 1 martie a anului următor, decât dacă creditorul face dovada că, în sensul dispozițiilor legislației locative, el și familia sa nu au la dispoziție o locuință corespunzătoare ori că debitorul și familia sa au o altă locuință corespunzătoare în care s-ar putea muta de îndată.

Dispozițiile alin.1 nu se aplică în cazul evacuării persoanelor care ocupă abuziv, pe căi de fapt, fără niciun titlu, o locuință, și nici celor care au fost evacuați pentru că pun în pericol relațiile de conviețuire sau tulbură în mod grav liniștea publică.”

34. Articolul 613¹ va avea următorul cuprins:

„Art.613¹.- În cazul în care cererea de divorț se întemeiază pe acordul părților, ea va fi semnată de ambii soți. Atunci când este cazul, în acțiunea de divorț, soții vor stabili și modalitățile în care au convenit să fie soluționate cererile accesorii divorțului.

Primind cererea de divorț, în cazul prevăzut la art.38 alin.2 lit.a) din Codul familiei, președintele instanței va verifica existența consimțământului soților, după care, va fixa un termen de două luni în ședință publică. La termenul de judecată, instanța verifică dacă soții stăruie în desfacerea

căsătoriei pe baza acordului lor și, în caz afirmativ, va trece la judecarea cererii, fără a administra probe cu privire la motivele de divorț.

În cazul cererii de divorț prin acordul părților prevăzut la art.38 alin.2 lit.b) din Codul familiei, instanța verifică dacă soții stăruie în desfacerea căsătoriei conform acordului de mediere și, în caz afirmativ, pronunță divorțul fără a administra probe cu privire la motivele de divorț. Instanța poate lua act de învoiala soților cu privire la încredințarea copiilor numai după avizarea acordului de mediere, la cererea părților sau la solicitarea instanței, de către autoritatea tutelară și ascultarea minorului, potrivit legii. Instanța poate administra orice probă consideră necesar pentru ocrotirea interesului superior al minorului.

Pentru soluționarea cererilor accesorii privind numele pe care soții îl vor purta după divorț, pensia de întreținere și atribuirea locuinței, instanța va putea dispune, atunci când consideră necesar, administrarea probelor prevăzute de lege.”

35. După articolul 614 se introduce un articol nou, art.614¹, cu următorul cuprins:

„Art.614¹.- În fața instanței de fond, aceasta va stăruie pentru soluționarea divorțului, în tot sau în parte, prin înțelegerea părților.

În cazul în care judecătorul recomandă medierea, părțile se vor prezenta la mediator, în vederea informării lor cu privire la avantajele medierii. Mediatorul nu poate solicita plata onorariului pentru informarea părților. După informare, părțile decid dacă acceptă sau nu soluționarea divorțului prin mediere.

Până la termenul fixat de instanță, care nu poate fi mai scurt de 15 zile, părțile depun procesul-verbal întocmit de mediator cu privire la rezultatul ședinței de informare.

Prevederile alin.2 și 3 nu sunt aplicabile în cazul în care părțile au încercat soluționarea divorțului prin mediere anterior introducerii acțiunii.

36. Articolul 720¹ va avea următorul cuprins:

„Art.720¹.- În procesele și cererile în materie comercială evaluabile în bani, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, părțile pot încerca soluționarea litigiului prin mediere.

Termenul de prescripție a dreptului la acțiune pentru dreptul litigios supus medierii se suspendă pe durata acestei proceduri, dar nu mai mult de trei luni de la începerea ei.”

37. La articolul 720³, alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„La cererea de chemare în judecată se vor anexa copii certificate de pe toate înscrisurile pe care reclamantul își întemeiază pretențiile.”

38. La articolul 720⁴, alineatele 1 și 3 vor avea următorul cuprins:

„La primirea cererii de chemare în judecată potrivit art.114, când este cazul, reclamantului i se va pune în vedere să depună orice act invocat în susținerea cererii.

.....
Dispozițiile art.132¹ alin.2 sunt aplicabile.”

39. La articolul 720⁵, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Dacă pârâtul are pretenții împotriva reclamantului derivând din același raport juridic, el poate face cerere reconvențională.”

40. La articolul 720⁶, alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Când procedura de citare este legal îndeplinită, judecata, chiar și asupra fondului, poate continua în ședință publică sau în camera de consiliu, în ziua următoare sau la termene scurte, succesive, date în cunoștința părților. Dispozițiile art.132 alin.3 sunt aplicabile.”

41. Articolul 720⁷ va avea următorul cuprins:

„Art.720⁷.- În cursul judecății asupra fondului procesului, instanța va stărui pentru soluționarea lui, în tot sau în parte, prin înțelegerea părților.

În cazul în care judecătorul recomandă medierea, părțile se vor prezenta la mediator, în vederea informării lor cu privire la avantajele medierii. Mediatorul nu poate solicita plata onorariului pentru informarea părților. După informare, părțile decid dacă acceptă sau nu soluționarea litigiului prin mediere.

Până la termenul fixat de instanță, care nu poate fi mai scurt de 15 zile, părțile depun procesul-verbal întocmit de mediator cu privire la rezultatul ședinței de informare.

Prevederile alin.2 și 3 nu sunt aplicabile în cazul în care părțile au încercat soluționarea litigiului prin mediere anterior introducerii acțiunii.

Înțelegerea părților se constată prin hotărâre irevocabilă și executorie.”

Art.II.- La articolului 38, alineatul 2 din Legea nr.4/1953 - Codul familiei, republicată în Buletinul Oficial nr.13 din 18 aprilie 1956, cu modificările și completările ulterioare, va avea următorul cuprins:

„Divorțul poate fi pronunțat și numai pe baza acordului ambilor soți, în oricare din următoarele cazuri:

a) până la data cererii de divorț a trecut cel puțin un an de la încheierea căsătoriei și nu există copii minori rezultați din căsătorie;

b) acordul părților este încheiat ca urmare a medierii, indiferent de durata căsătoriei și chiar dacă din căsătorie au rezultat copii minori.”

Art.III.- Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 19, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Înalta Curte de Casație și Justiție este organizată în 4 secții - Secția civilă și de proprietate intelectuală, Secția penală, Secția comercială, Secția de contencios administrativ și fiscal, 6 complete de 5 judecători și Secțiile Unite, fiecare având competență proprie.”

2. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

„Art.24.- Completele de 5 judecători soluționează recursurile și cererile în cauzele judecate în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție și judecă și alte cauze date în competența lor prin lege, precum și ca instanță disciplinară.”

3. Articolul 32 va avea următorul cuprins:

„Art.32.- (1) În materie penală se stabilesc la începutul fiecărui an trei complete de 5 judecători formate numai din judecători din cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) În alte materii decât cea penală se stabilesc la începutul fiecărui an trei complete de 5 judecători.

(3) În compunerea completelor prevăzute la alin.2 intră, de regulă, judecători specializați, în funcție de natura cauzei.

(4) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție stabilește compunerea completelor de 5 judecători la începutul anului. Schimbarea membrilor completelor se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(5) Completul de 5 judecători este prezidat de președintele sau vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. În lipsa acestora, completul poate fi prezidat de președintele de secție sau de un judecător din complet desemnat în acest scop de președintele ori vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(6) Cauzele care intră în competența completelor prevăzute la alin.(1) și (2) vor fi repartizate aleatoriu în sistem informatizat.”

4. La articolul 33, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție prezidează Secțiile Unite, Completul de 5 judecători, iar în cadrul secțiilor, orice complet, când participă la judecată.”

5. La articolul 55, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Completul pentru soluționarea în primă instanță a cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale se constituie dintr-un judecător și 2 asistenți judiciari.”

6. La articolul 55, alineatul (3) se abrogă.

Art.IV.- Legea nr.188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.559 din 10 noiembrie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art.8.- Executorii judecătorești își îndeplinesc atribuțiile în circumscripția curții de apel pe lângă care funcționează, dacă prin lege nu se dispune altfel.”

2. La articolul 9, alineatele (1) – (4) vor avea următorul cuprins:

„(1) În cazul prevăzut la art.7 lit. a) este competent executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel în a cărei rază teritorială urmează să se facă executarea.

(2) În cazul urmăririi silite a bunurilor este competent executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel în a cărei rază teritorială sunt situate sau se află acestea. Dacă bunurile urmăribile se află în circumscripțiile mai multor curți de apel, competența aparține oricăruia dintre executorii judecătorești care funcționează pe lângă una dintre acestea.

(3) În cazul prevăzut la art.7 lit.e) este competent executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde sunt situate sau se află bunurile în privința cărora s-a dispus aplicarea acestei măsuri.

(4) În cazul prevăzut la art.7 lit. f) este competent executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel în a cărei rază teritorială se va face constatarea.”

3. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art.14.- În circumscripția unei curți de apel funcționează executorii judecătorești, constituiți în birouri individuale sau în asocieri, numiți în funcție și înregistrați, potrivit dispozițiilor art.16 și art.17 alin.(1).”

4. La articolul 17, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) În termen de 90 de zile de la numirea în funcție, fiecare executor judecătoresc este obligat să își înregistreze numirea la curtea de apel în a cărei circumscripție își are biroul individual sau constituit în asocieri. Pentru această înregistrare, executorul judecătoresc va prezenta ștampila și specimenul de semnătură personale.”

5. La articolul 27, litera b) va avea următorul cuprins:

„b) delegea, în cazuri excepționale, pentru o perioadă determinată de cel mult 6 luni, un executor judecătoresc, pentru a asigura funcționarea unui alt birou de executor judecătoresc, cu încunoștințarea președintelui Uniunii Naționale a

Executorilor Judecătorești și a președintelui curții de apel în a cărei circumscripție urmează să își exercite atribuțiile; delegarea nu poate fi repetată decât după un an, în afara cazului în care executorul judecătoresc delegat își dă acordul;"

Art.V.- La articolul 157, după alineatul 1 din Legea nr.105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.245 din 1 octombrie 1992, se introduce un nou alineat, alin. 2, cu următorul cuprins:

„Necompetența internațională a instanței române poate fi invocată în tot cursul procesului.”

Art.VI.- Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 34, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea nu este supusă niciunei căi de atac.”

2. Articolul 36 va avea următorul cuprins:

„Art.36.- Plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, precum și orice alte cereri incidente sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”

Art.VII.- Articolul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.837 din 12 decembrie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.276/2009, se abrogă.

Art.VIII.- Codul de procedură penală se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 10 alineatul 1, litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) a fost retrasă plângerea prealabilă ori părțile s-au împăcat, în cazul infracțiunilor pentru care retragerea plângerii sau împăcarea părților înlătură răspunderea penală ori a fost încheiat un acord de mediere în condițiile legii.”

2. După articolul 16 se introduce un nou articol, art.16¹, cu următorul cuprins:

„Tranzacția, medierea și recunoașterea pretențiilor civile

Art.16¹.- În cursul procesului penal, cu privire la pretențiile civile, inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente pot încheia o tranzacție

sau un acord de mediere, potrivit legii.

Inculpatul, cu acordul părții responsabile civilmente, poate recunoaște, în tot sau în parte, pretențiile părții civile.

În cazul recunoașterii pretențiilor civile, instanța obligă la despăgubiri în măsura recunoașterii. Cu privire la pretențiile civile nerecunoscute, pot fi administrate probe.”

3. La articolul 27 punctul 1, literele d) și e¹) vor avea următorul cuprins:

„d) infracțiunile privind traficul și consumul ilicit de droguri;

.....
e¹) infracțiunea de spălare a banilor și evaziunea fiscală.

4. La articolul 27, punctul 2 se abrogă.

5. La articolul 27, punctul 3 va avea următorul cuprins:

„3. ca instanță de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătoria în materia măsurilor preventive, a liberării provizorii sau a măsurilor asigurătorii, a hotărârilor penale pronunțate de judecătoria în materia executării hotărârilor penale sau a reabilitării, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege;”

6. La articolul 28, punctul 2 se abrogă.

7. La articolul 28, punctul 3 va avea următorul cuprins:

„3. ca instanță de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de tribunalul militar în materia măsurilor preventive, a liberării provizorii sau a măsurilor asigurătorii, a hotărârilor penale pronunțate de tribunalul militar în materia executării hotărârilor penale sau a reabilitării, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege;”

8. La articolul 28¹ punctul 1, după litera b) se introduc trei noi litere, b¹) – b³), cu următorul cuprins:

„b¹) infracțiunile săvârșite de șefii cultelor religioase organizate în condițiile legii și de ceilalți membri ai înaltului Cler, care au cel puțin rangul de arhiereu sau echivalent al acestuia;

b²) infracțiunile săvârșite de magistrații asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de judecătoria de la curțile de apel și Curtea Militară de Apel, precum și de procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe;

b³) infracțiunile săvârșite de membrii Curții de Conturi, de președintele Consiliului Legislativ și de Avocatul Poporului.”

9. La articolul 28¹, punctul 3 va avea următorul cuprins:

„3. ca instanță de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătoria în primă instanță, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege;”

10. La articolul 28², punctul 3 va avea următorul cuprins:

„3. ca instanță de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de tribunalul militar în primă instanță, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege;”

11. La articolul 29, punctul 1 va avea următorul cuprins:

„1. judecă în primă instanță:

- a) infracțiunile săvârșite de senatori și deputați;
- b) infracțiunile săvârșite de membrii Guvernului;
- c) infracțiunile săvârșite de judecătorii Curții Constituționale;
- d) infracțiunile săvârșite de membrii Consiliului Superior al Magistraturii;
- e) infracțiunile săvârșite de judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și de procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;
- f) infracțiunile săvârșite de mareșali, amirali, generali și chestori;
- g) alte cauze date prin lege în competența sa;”

12. La articolul 44, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Instanța penală este competentă să judece orice chestiune prealabilă de care depinde soluționarea cauzei, chiar dacă prin natura ei acea chestiune este de competența altei instanțe, inclusiv cea de contencios administrativ.”

13. Articolul 60 va avea următorul cuprins:

„Soluționarea cererii

Art.60.- Înalta Curte de Casație și Justiție soluționează cererea de strămutare prin sentință motivată.

În cazul în care găsește cererea întemeiată, Înalta Curte de Casație și Justiție dispune strămutarea judecării cauzei, la una dintre instanțele din circumscripția aceleiași curți de apel sau din circumscripția unei curți de apel învecinate acesteia. Strămutarea judecării cauzei de la o curte de apel se face la una dintre curțile de apel dintr-o circumscripție învecinată.

Înalta Curte de Casație și Justiție hotărăște în ce măsură se mențin actele îndeplinite în fața instanței de la care s-a strămutat cauza.

Instanța de la care a fost strămutată cauza precum și instanța la care s-a strămutat cauza vor fi înștiințate de îndată despre admiterea cererii de strămutare.

Dacă instanța de la care a fost strămutată cauza a procedat între timp la judecarea cauzei, hotărârea pronunțată este desființată prin efectul admiterii cererii de strămutare.

Sentința prin care Înalta Curte de Casație și Justiție dispune asupra strămutării nu este supusă niciunei căi de atac.”

14. La articolul 91⁶, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Mijloacele de probă prevăzute în prezenta secțiune pot fi supuse expertizei la cererea procurorului, a părților sau din oficiu.”

15. După articolul 127 se introduce un nou articol, art.127¹, cu următorul cuprins:

„Ancheta socială în cazul expertizei psihiatrice a minorului

Art.127¹.- În vederea întocmirii expertizei psihiatrice a minorului, autoritatea tutelară în a cărei rază teritorială domiciliază minorul are obligația să efectueze ancheta socială la cererea unității sanitare de specialitate care efectuează expertiza.”

16. La articolul 140, alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„În cazurile prevăzute la alin.1 și 2, instanța de judecată, din oficiu sau la sesizarea procurorului, ori procurorul, din oficiu sau în urma informării organului de cercetare penală, are obligația, potrivit competențelor prevăzute de lege, să constate încetarea de drept a măsurii preventive trimițând, în vederea punerii de îndată în libertate a celui reținut sau arestat, administrației locului de deținere o copie de pe dispozitiv sau ordonanță ori un extras cuprinzând următoarele mențiuni: datele necesare pentru identificarea învinuitului sau inculpatului, numărul mandatului de arestare, numărul și data ordonanței, ale încheierii sau hotărârii prin care s-a dispus liberarea, precum și temeiul legal al liberării.”

17. La articolul 160⁶, după alineatul 4 se introduce un nou alineat, alin.4¹, cu următorul cuprins:

„În cursul urmăririi penale cererea de liberare provizorie se soluționează de un singur judecător, indiferent de natura cauzei.”

18. La articolul 174, după alineatul 2 se introduc trei noi alineate, alin.3 - 5, cu următorul cuprins:

„În cazul în care un număr mare de persoane care nu au interese contrarii s-au constituit parte civilă, acestea pot desemna o persoană, care să le reprezinte interesele în cadrul procesului penal. În cazul în care părțile civile nu și-au desemnat un reprezentant comun, pentru buna desfășurare a procesului penal, procurorul sau instanța de judecată poate desemna un avocat din oficiu pentru a le reprezenta interesele.

În cazul în care prin fapta penală s-au adus vătămări unui număr mare de părți vătămate, care nu au interese contrarii, acestea pot desemna o persoană, care să le reprezinte interesele în cadrul procesului penal. În cazul în care părțile vătămate nu și-au desemnat un reprezentant comun, pentru buna desfășurare a procesului penal, procurorul sau instanța de judecată poate desemna un avocat din oficiu pentru a le reprezenta interesele.

În cazurile prevăzute la alin.3 și 4, toate actele de procedură comunicate reprezentantului sau de care reprezentantul a luat cunoștință, sunt prezumate a fi cunoscute de persoanele reprezentate.”

19. La articolul 184, alineatul 3¹ va avea următorul cuprins:

„Dacă învinuitul, inculpatul, partea vătămată, partea civilă, partea responsabilă civilmente sau martorul refuză să se supună mandatului de aducere sau încearcă să fugă, va fi adus prin constrângere în fața organelor de urmărire penală sau a instanței de judecată.”

20. După articolul 184 se introduce un nou articol, art.184¹, cu următorul cuprins:

„Accesul la bazele electronice de date

Art.184.- În vederea realizării procedurii de citare, a comunicării actelor de procedură sau a aducerii cu mandat la desfășurarea procedurilor, procurorul sau instanța au drept de acces direct la bazele electronice de date deținute de organele administrației de stat.

Organele administrației publice care dețin baze electronice de date sunt obligate să colaboreze cu procurorul sau cu instanța de judecată, în vederea asigurării accesului direct al acestora la informațiile existente în bazele electronice de date.”

21. La articolul 192, după alineatul 1 se introduce un nou alineat, alin.1¹, cu următorul cuprins:

„În cazul în care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, cheltuielile judiciare sunt suportate de persoana care a făcut sesizarea, în măsura în care se reține exercitarea abuzivă a acestui drept.”

22. La articolul 198, alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Lipsa nejustificată a martorului, părții vătămate, părții civile, părții responsabile civilmente se sancționează cu amendă de la 250 lei la 5000 lei.

23. La articolul 198 alineatul 4, după litera j) se introduce o nouă literă, lit.k), cu următorul cuprins:

„k) abuzul de drept constând în exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale și procedurale de către părți, reprezentanții legali sau convenționali ai acestora ori avocații lor;”

24. La articolul 205, alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„În cazurile în care, în cursul urmăririi penale, dosarul cauzei este solicitat în același timp de instanțe diferite, procurorul înaintează copii numerotate și certificate de grefa parchetului de pe actele dosarului. Organul de urmărire penală păstrează originalul actelor dosarului, în vederea continuării urmăririi penale.”

25. La articolul 209, alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Urmărirea penală se efectuează, în mod obligatoriu, de către procuror, în cazul infracțiunilor prevăzute la art.155 - 173, art.174 - 177, art.179, art.189 alin.3 - 6, art.190, art.191, art. 211 alin. 3, art. 212, art.236, art.239, art.239¹, art.250, art.252, art.253' - 255, art.257, art.265 - 268, art.273 - 276, art. 279¹, art.280, art.280¹, art.302², art.317, art.323 și art.356 - 361 din Codul penal, în cazurile prevăzute în art.27 pct.1 lit.b) - e), art. 28¹ pct.1 lit.b), c¹) - c³) și pct.5, art.28² pct.1 lit.a¹) și b) și art.29 pct.1, precum și în cazul altor infracțiuni date prin lege în competența sa.”

26. După articolul 217 se introduce un nou articol, art.217¹, cu următorul cuprins:

„Trimiterea cauzei la un alt parchet

Art. 217¹ - Când există o suspiciune rezonabilă că activitatea de urmărire penală este afectată din cauza împrejurărilor cauzei sau calității părților, ori există pericolul de tulburare a ordinii publice, procurorul general de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la cererea părților sau din oficiu poate trimite cauza la un parchet egal în grad.”

27. La articolul 222, alineatele 2 și 7 vor avea următorul cuprins:

„Plângerea trebuie să cuprindă: numele, prenumele, codul numeric personal, calitatea și domiciliul petiționarului, descrierea faptei care formează obiectul plângerii, indicarea făptuitorului dacă este cunoscut și a mijloacelor de probă.

.....
Plângerea greșit îndreptată la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată se trimite pe cale administrativă organului competent.”

28. La articolul 222, după alineatul 7 se introduc două noi alineate, alin.8 și 9, cu următorul cuprins:

„Plângerea îndreptată la organul de urmărire penală, care nu cuprinde elementele prevăzute la alin. 2 se restituie petiționarului pe cale administrativă, cu indicarea elementelor care lipsesc.

În cazul în care plângerea este întocmită de către o persoană care locuiește pe teritoriul României, cetățean român, străin sau persoană fără cetățenie, prin care se sesizează săvârșirea unei infracțiuni pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene, organul judiciar este obligat să primească plângerea și să o transmită organului competent din țara pe teritoriul căruia a fost comisă infracțiunea. Regulile privind cooperarea judiciară în materie penală se aplică în mod corespunzător.”

29. La articolul 223, după alineatul 3 se introduce un nou alineat, alin.4, cu următorul cuprins:

„Dispozițiile art.222 alin.9 se aplică în mod corespunzător.”

30. La articolul 228, alineatele 1, 2, 4 și 6 vor avea următorul cuprins:

„Organul de urmărire penală sesizat în vreunul din modurile prevăzute la art.221 dispune prin rezoluție începerea urmăririi penale, când din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor premergătoare efectuate nu rezultă vreunul din cazurile de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale prevăzute la art.10.

În cazul prevăzut la art.10 lit.b¹) organul de urmărire penală înaintează dosarul procurorului cu propunerea de a dispune, după caz, neînceperea urmăririi penale sau scoaterea de sub urmărire penală.

.....
Dacă din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor premergătoare efectuate după primirea plângerii sau denunțului rezultă vreunul din cazurile de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale prevăzute la art.10, organul de urmărire penală înaintează procurorului actele încheiate cu propunerea de a nu se începe urmărirea penală.

.....
În cazul în care procurorul este de acord cu propunerea, dispune prin rezoluție neînceperea urmăririi penale. În situația în care procurorul își însușește argumentele cuprinse în propunerea organului de cercetare penală, motivarea rezoluției este facultativă sau poate cuprinde doar argumente suplimentare. Copie de pe rezoluție și de pe propunerea organului de cercetare penală se comunică persoanei care a făcut sesizarea, precum și, după caz, persoanei față de care s-au efectuat acte premergătoare. Dispozițiile art.245 alin.1 lit.c¹) se aplică în mod corespunzător.”

31. Articolul 230 va avea următorul cuprins:

„Neînceperea urmăririi penale sau scoaterea de sub urmărire când fapta nu prezintă pericolul social al unei infracțiuni

Art.230.- Procurorul, sesizat potrivit art. 228 alin.2, dispune prin ordonanță, după caz, neînceperea urmăririi penale sau scoaterea de sub urmărire penală. Copia ordonanței și, după caz, a propunerii organului de cercetare penală se comunică persoanei care a făcut sesizarea, precum și persoanei față de care s-a dispus soluția de neurmărire sau de netrimiteră în judecată.”

32. Articolul 231 va avea următorul cuprins:

„Restituirea dosarului pentru continuarea cercetării penale

Art.231.- Dacă procurorul, sesizat potrivit dispozițiilor art.228 alin.2, constată că nu este cazul să dispună neînceperea urmăririi penale sau scoaterea de sub urmărire penală, restituie dosarul organului de cercetare penală pentru completarea actelor premergătoare sau începerea urmăririi penale, respectiv pentru continuarea cercetării penale.”

33. La articolul 243, alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Atunci când cazul de încetare a urmăririi penale privește un învinuit sau inculpat arestat, procurorul trebuie să se pronunțe asupra încetării urmăririi penale în aceeași zi în care a primit propunerea de încetare de la organul de cercetare penală. Dacă procurorul a dispus încetarea urmăririi penale, măsura arestării preventive încetează de drept, învinuitul sau inculpatul fiind pus de îndată în libertate.”

34. La articolul 245, alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„În cazul în care încetarea urmăririi penale privește un învinuit sau inculpat arestat, în ordonanță se va face mențiune și cu privire la constatarea încetării de drept a măsurii arestării preventive.”

35. Articolul 250 va avea următorul cuprins:

„Prezentarea materialului

Art.250.- După punerea în mișcare a acțiunii penale, dacă au fost efectuate toate actele de urmărire necesare, organul de urmărire penală cheamă pe inculpat în fața sa și:

a) îi pune în vedere că are dreptul de a lua cunoștință de materialul de urmărire penală, arătându-i și încadrarea juridică a faptei săvârșite;

b) îi asigură posibilitatea de a lua de îndată cunoștință de material. Dacă inculpatul nu poate să citească, organul de urmărire penală îi citește materialul;

c) îl întreabă, după ce a luat cunoștință de materialul de urmărire penală, dacă are de formulat cereri noi sau dacă vrea să dea declarații suplimentare.

În situația în care complexitatea cauzei nu permite prezentarea materialului de urmărire penală într-o singură zi, activitatea se poate desfășura pe parcursul a cel mult 3 zile. În cazuri excepționale, procurorul poate să aprobe prelungirea termenului.”

36. Articolul 251 va avea următorul cuprins:

„Procesul-verbal de prezentare a materialului

Art.251.- Despre aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prevăzute la art.250 organul de urmărire penală întocmește proces-verbal, în care consemnează și declarațiile, cererile și răspunsurile inculpatului.”

37. La articolul 254, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Când prezentarea materialului nu a fost posibilă din cauză că inculpatul sau apărătorul său a lipsit în mod nejustificat la chemarea organului de urmărire penală ori refuză în mod nejustificat să ia cunoștință de materialul de urmărire penală ori este dispărut, în referatul care se întocmește potrivit art. 259 se arată împrejurările concrete din care rezultă cauza împiedicării.”

38. La articolul 278, după alineatul 2 se introduce un nou alineat, alin.2¹, cu următorul cuprins:

„Plângerea formulată împotriva soluției dispuse de procurorul ierarhic superior este inadmisibilă, cu excepția cazului în care prin aceasta s-a infirmat rezoluția sau ordonanța procurorului de netrimiteră în judecată.”

39. La articolul 278¹, alineatele 10 și 13 vor avea următorul cuprins:

„Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin.8 este definitivă.

.....
Plângerea greșit îndreptată se trimite, pe cale administrativă, organului judiciar competent.”

40. Articolul 285 va avea următorul cuprins:

„Plângerea greșit îndreptată

Art.285.- Plângerea prealabilă greșit îndreptată la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată se trimite organului competent, pe cale administrativă. În aceste cazuri, plângerea se consideră valabilă, dacă a fost introdusă în termen la organul necompetent.”

41. La articolul 291, alineatele 1 și 3 vor avea următorul cuprins:

„Judecata poate avea loc numai dacă părțile sunt legal citate și procedura este îndeplinită. Înfățișarea părții în instanță, în persoană, prin reprezentant sau apărător ales, acoperă orice nelegalitate survenită în procedura de citare.

.....
Partea prezentă personal, prin reprezentant sau prin apărător ales la un termen, precum și partea căreia, personal, prin reprezentant sau apărător ales ori prin funcționarul sau persoana însărcinată cu primirea corespondenței, i s-a înmănat în mod legal citația pentru un termen de judecată nu mai este citată pentru termenele ulterioare, chiar dacă ar lipsi la vreunul dintre aceste termene cu excepția

situațiilor în care prezența acestora este obligatorie potrivit legii.”

42. La articolul 291, după alineatul 3 se introduce un nou alineat, alin.3¹, cu următorul cuprins:

„Completul investit cu judecarea unei cauze penale poate, din oficiu sau la cererea părților, să preschimbe primul termen sau termenul luat în cunoștință cu respectarea principiului continuității completului în situația în care din motive obiective instanța nu-și poate desfășura activitatea de judecată la termenul fixat ori în vederea soluționării cu celeritate a cauzei. Părțile vor fi citate pentru noul termen fixat.”

43. După articolul 320 se introduce un nou articol, art.320¹, cu următorul cuprins:

„Judecata în cazul recunoașterii vinovăției

Art.320¹.- Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara personal sau prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor reținute în actul de sesizare a instanței și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Judecata poate avea loc numai în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, doar atunci când inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele reținute în actul de sesizare a instanței și nu solicită administrarea de probe, cu excepția înscrisurilor în circumstanțiere pe care le poate administra la acest termen de judecată.

La termenul de judecată, instanța întreabă pe inculpat dacă solicită ca judecata să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, procedează la audiere acestuia și apoi acordă cuvântul procurorului și celorlalte părți asupra cererii formulate.

Instanța de judecată admite cererea atunci când, din probele administrate, rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.

Dacă pentru soluționarea acțiunii civile se impune administrarea de probe în fața instanței, se va dispune disjungerea acesteia.

În caz de admitere a cererii, dispozițiile art. 334 și 340-344 se aplică în mod corespunzător.

Instanța va pronunța condamnarea inculpatului, care beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei închisorii și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei amenzii. Dispozițiile alin.1 – 6 nu se aplică în cazul în care acțiunea penală vizează o infracțiune care se pedepsește cu detențiune pe viață.

În caz de respingere a cererii, instanța continuă judecarea cauzei potrivit procedurii de drept comun.”

44. La articolul 361 alineatul 1, literele a) și b) vor avea următorul cuprins:

- „a) sentințele pronunțate de judecătorii;
- b) sentințele pronunțate de tribunalele militare;”

45. La articolul 385¹ alineatul 1, literele a), b) și e) vor avea următorul cuprins:

- „a) sentințele pronunțate de judecătorii;
- b) sentințele pronunțate de tribunalele militare;

.....
e) deciziile pronunțate, ca instanțe de apel, de curți de apel și Curtea Militară de Apel;”

46. La articolul 385⁶, alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel, nu este limitat la motivele de casare prevăzute la art. 385⁹, iar instanța este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele. În aceste cauze, instanța de recurs poate administra probe noi sau readministra probele în situația în care consideră necesar pentru asigurarea dreptului părților la un proces echitabil.”

47. La articolul 385⁹ alineatul 1, punctul 12 va avea următorul cuprins:

„12. când nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni sau când instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost trimis în judecată, cu excepția cazurilor prevăzute la art.334 - 337;”

48. La articolul 385⁹ alineatul 1, după punctul 17 se introduce un nou punct, pct.17¹, cu următorul cuprins:

„17¹. când hotărârea este contrară legii sau când prin hotărâre s-a făcut o greșită aplicare a legii.”

49. La articolul 385⁹, alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Cazurile prevăzute în alin.1 pct.1-7, 10,13,14,19 și 20 se iau în considerare întotdeauna din oficiu, iar cele de la pct.11,12,15,17, 17¹ și 18 se iau în considerare din oficiu numai când au influențat asupra hotărârii în defavoarea inculpatului.”

50. La articolul 397, după alineatul 3 se introduce un nou alineat, alin.4, cu următorul cuprins:

„Cererea de revizuire adresată direct instanței se trimite pe cale administrativă procurorului competent.”

51. Articolul 402 va avea următorul cuprins:

„Măsuri premergătoare

Art.402.- La primirea lucrărilor trimise de procuror președintele instanței fixează termen pentru examinarea admisibilității în principiu a cererii de revizuire, dispunând atașarea dosarului cauzei.”

52. La articolul 403, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Admisibilitatea în principiu se examinează de către instanță, în camera de consiliu, fără citarea părților și fără participarea procurorului. Instanța examinează dacă cererea de revizuire este făcută în condițiile prevăzute de lege și dacă din probele strânse în cursul cercetării efectuate de procuror rezultă date suficiente pentru admiterea în principiu.

53. La articolul 403, alineatul 2 se abrogă.**54. La articolul 404, alineatul 1 va avea următorul cuprins:**

„Odată cu admiterea în principiu a cererii de revizuire instanța stabilește termen pentru rejudecarea cauzei, putând suspenda motivat, în tot sau în parte, executarea hotărârii supuse revizuirii.”

55. Articolul 414² va avea următorul cuprins.

„Calitate procesuală

Art.414².- Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție și colegiile de conducere ale curților de apel au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.”

56. După articolul 414² se introduc trei noi articole, art. 414³ – 414⁴ cu următorul cuprins:

„Condiții de admisibilitate

Art.414³.- Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii.

„Judecarea recursului în interesul legii

Art.414⁴.- Recursul în interesul legii se judecă de un complet format din președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președinții de secții din cadrul

acesteia, un număr de 14 judecători din secția în a cărei competență intră problema de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești și câte doi judecători din cadrul celorlalte secții. Președintele completului este președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În cazul în care problema de drept prezintă interes pentru două sau mai multe secții, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție stabilește secțiile din care provin cei 20 de judecători.

După sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele acesteia va lua măsurile necesare pentru desemnarea aleatorie a judecătorilor din cadrul secției în a cărei competență intră problema de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești, precum și a judecătorilor din celelalte secții ce intră în alcătuirea completului prevăzut la alin.1.

La primirea cererii, președintele completului va desemna un judecător din cadrul secției în a cărei competență intră problema de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești, pentru a întocmi un raport asupra recursului în interesul legii. În cazul în care problema de drept prezintă interes pentru două sau mai multe secții, președintele completului va desemna trei judecători din cadrul acestor secții pentru întocmirea raportului. Raportorii nu sunt incompatibili.

În vederea întocmirii raportului, președintele completului poate solicita unor specialiști recunoscuți opinia scrisă asupra problemelor de drept soluționate diferit.

Raportul va cuprinde soluțiile diferite date problemei de drept și argumentele pe care se fundamentează, jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Europene a Drepturilor Omului, a Curții de Justiție a Uniunii Europene și opinia specialiștilor consultați, dacă este cazul, precum și doctrina în materie. Totodată, judecătorul sau, după caz, judecătorii raportori vor întocmi și vor motiva proiectul soluției ce se propune a fi dată recursului în interesul legii.

Ședința completului se convoacă de președintele acestuia, cu cel puțin 20 de zile înainte de desfășurarea acesteia. Odată cu convocarea, fiecare judecător va primi o copie a raportului și a soluției propuse.

La ședință participă toți judecătorii completului. Dacă există motive obiective, aceștia vor fi înlocuiți cu respectarea regulilor prevăzute la alin.3.

Recursul în interesul legii se susține în fața completului, după caz, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de procurorul desemnat de acesta, de judecătorul desemnat de colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv al curții de apel.

Recursul în interesul legii se judecă în cel mult 3 luni de la data sesizării instanței, iar soluția se adoptă cu cel puțin două treimi din numărul judecătorilor completului. Nu se admit abțineri de la vot.

„Conținutul hotărârii și efectele ei

Art.414⁵.- Asupra cererii, completul se pronunță prin decizie.

Decizia se pronunță numai în interesul legii și nu are efecte asupra hotărârilor judecătorești examinate și nici cu privire la situația părților din acele procese.

Decizia se motivează în termen de cel mult 30 de zile de la pronunțare și se publică în cel mult 15 zile de la motivare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

57. Articolul 456 va avea următorul cuprins:

„Instanța competentă

Art.456.- Instanța competentă să dispună asupra întreruperii executării pedepsei este instanța în a cărei rază teritorială se află locul de deținere sau după caz, unitatea unde se execută pedeapsa la locul de muncă, corespunzătoare în grad instanței de executare.

În cazul în care persoana condamnată se află în stare de libertate în urma unei întreruperi anterioare a executării pedepsei, instanța competentă să dispună asupra întreruperii executării pedepsei este instanța de executare.

Cererea de întrerupere a executării pedepsei adresată altei instanțe se trimite pe cale administrativă instanței competente, potrivit alin.1 și 2.”

58. La articolul 484, alineatul 1 se abrogă.

59. Articolul 501 va avea următorul cuprins:

„Recursul

Art.501.- Hotărârea prin care instanța rezolvă cererea de reabilitare este supusă recursului.”

60. La Titlului IV Capitolului VI al Părții Speciale, Secțiunea IV va avea următoare denumire:

„Rejudecarea în caz de extrădare sau predare în baza unui mandat european de arestare”

61. Articolul 522¹ va avea următorul cuprins:

„Rejudecarea celor judecați în lipsă în caz de extrădare

Art.522¹.- În cazul în care se cere extrădarea sau predarea în baza unui mandat european de arestare a unei persoane judecate și condamnate în lipsă, cauza va putea fi rejudecată de către instanța care a judecat în primă instanță, la cererea condamnatului.

Dispozițiile art. 404-408 se aplică în mod corespunzător.”

Art.IX.- Codul penal se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 18¹, alineatele 2 și 3 vor avea următorul cuprins:

„La stabilirea în concret a gradului de pericol social se ține seama de modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce, precum și de persoana și conduita făptuitorului, dacă este cunoscut.

În cazul faptelor prevăzute în prezentul articol, procurorul sau instanța poate aplica una din sancțiunile cu caracter administrativ prevăzute la art.91.”

2. La articolul 74 alineatul 1, litera c) se abrogă.

3. La articolul 184, după alineatul 5 se introduce un nou alineat, alin.6, cu următorul cuprins:

„Pentru faptele prevăzute la alin.2 și 4, împăcarea părților înlătură răspunderea penală.”

Art.X.- (1) Procesele în materie civilă în curs de judecată la data schimbării, potrivit prevederilor prezentei legi, a competenței instanțelor legal investite vor continua să fie judecate de acele instanțe. În caz de casare cu trimitere spre rejudecare, dispozițiile prezentei legi privitoare la competență sunt aplicabile.

(2) Dispozițiile art.129 alin.5 și 5¹, art. 136, art. 158 alin.3, art.159, art. 159¹, art. 281^{2 bis}, art. 297 alin.1, art. 304 pct.3, art. 312 alin.6¹, art.315 alin.3¹, precum și ale art.329-329³ din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege, se aplică numai proceselor, cererilor și sesizărilor privind recursul în interesul legii, începute, respectiv formulate după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) Dispozițiile art. 373 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege, se aplică numai executărilor silite începute după intrarea în vigoare a acesteia.

(4) În cazul litigiilor în materie comercială, aflate în procedura concilierii la data intrării în vigoare a prezentei legi, părțile pot conveni fie să continue această procedură, fie să recurgă la procedura medierii sau să sesizeze direct instanța judecătorească competentă.

Art.XI.- (1) Hotărârile pronunțate în cauzele penale înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.

(2) Procesele în curs de judecată la data schimbării competenței instanțelor legal investite vor continua să fie judecate de acele instanțe, dispozițiile Codului de procedură penală referitoare la competența instanțelor, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege, aplicându-se numai cauzelor cu care instanțele au fost sesizate după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) În caz de casare cu trimitere spre rejudecare, sunt aplicabile dispozițiile prevăzute de legea sub care a început procesul.

(4) Dispozițiile privitoare la recursul în interesul legii din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege, se aplică numai sesizărilor privind recursul în interesul legii formulate după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(5) Cauzele aflate în cursul urmăririi penale rămân în competența organelor de urmărire penală care erau legal sesizate la momentul intrării în vigoare a prezentei legi. Sesizarea instanței în aceste cauze se va face potrivit normelor de competență în vigoare la momentul emiterii rechizitoriului.

Art.XII.- (1) În termen de 15 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi se va modifica în mod corespunzător Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat.

(2) Referirile la completul de 9 judecători cuprinse în actele normative în vigoare se consideră a fi făcute la completele de 5 judecători.

(3) Procesele în curs de judecată la completul de 9 judecători la data intrării în vigoare a prezentei legii vor continua să fie judecate de acest complet.

(4) Dispozițiile art.55 alin.(1) din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta lege, se aplică și proceselor în curs de judecată la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art.XIII.- În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Justiției și Ministerul Public vor încheia protocoale de colaborare cu organele administrației publice care dețin baze electronice de date, în vederea asigurării aplicării art.184¹ din Codul de procedură penală.

Art.XIV.- Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în sesiunea din 24 august 2010, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

Mircea Geoană

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'M. Geoană', written over the printed name.